

Hvězdopad

Vojta Kidák Tomáško

Trávou i kamením, bosí i obutí,
táhnou znamení smutných labutí.
Na tváři máš pihy, dárek léta a ještě jako trochu nevěříš,
|: že najednou jsme všichni stejní, ze stejného světa,
jak zázrakem když do strun lehce udeříš :|

Je půlnoc a oblohou, srpnový hvězdopad,
dívej jak za vodou se snáší do zahrad.
Zůstalo nám na dva prsty vína, všechno už se řeklo, všechno víš
,
|: někdo půjde spát a někdo pro někoho zpívá,
možná touhle chvílí máme k sobě blíž. :|

Trávou i kamením, krajinou slunečnic,
táhnou znavení po cestách létavic.
Suché listy do copu ti splétám, málo vína zbývá k dopití,
|: Mohelnický zvon už hlásí, je tu konec léta
a pavouci si štěstí táhnou do sítí. :|

... suché listy do copu ti vplétám, cestou plnou bílých oblázků,
|: Mohelnický zvon už hlásí, je tu konec léta,
poskládaný z malých, něžných obrázků :|